

این بیماری جزء بیماریهای مشترک انسان و دام نبوده و به انسان منتقل نمی شود.

انتقال بیماری

عمدتاً ویروس این بیماری توسط نیش حشرات از جمله پشه منتقل می شود مگس ها و سایر حشرات نیز ممکن است در انتقال این بیماری دخالت داشته باشند ولی تاکنون این قضیه اثبات نشده است

تماس مستقیم نقش بسیار کمی در انتقال بیماری دارد این ویروس از جراحات جلدی - بزاق - ترشحات تنفسی - شیر و مایع منی جدا شده است .

این ویروس به مدت ۳۵ روز در پوسته های کنده شده و ۱۸ روز در پوست های خشک شده زنده می ماند.

بسمه تعالی

دامدار عزیز بیماری لمپی اسکین را جدی بگیرد

تعریف و تاریخچه بیماری :

لمپی اسکین یک بیماری ویروسی بسیار عفونی با ابتلای بالا در گاوها است و به علت کاهش تولید شیر - سقط - ناباروری - کاهش کیفیت پوست و آسیب پوستی منجر به ضرر و زیان می شود .

بیماری لمپی اسکین در بخش هایی از آفریقا بومی است این بیماری بصورت بالقوه می تواند به بخش های دیگر جهان نیز سرایت کند ویروس بیماری لمپی اسکین مشابه ویروس آبله گوسفند و بز است که از لحاظ ظاهری از یکدیگر تشخیص داده نمی شوند . لمپی اسکین عمدتاً بیماری گاوها محسوب می شود اما حساسیت به بیماری در نژادهای مختلف متفاوت است موارد کمی هم از ابتلای بوفالوی آبهای آسیایی گزارش شده است .

لمپی اسکین به صورت تک گیر یا همه گیر می تواند بروز کند . بیشترین وقوع بیماری در آب و هوای گرم و مرطوب و فصول بارانی است و در فصول گرم کاهش می یابد میزان شیوع بسته به حساسیت میزبان و حضور حشرات حامل متفاوت است و از ۳-۸۵٪ گزارش شده است . گوساله و گاوهای شیرده بیشترین حساسیت را به بیماری دارند . بدیهی است در صورتیکه این بیماری در کشورهای عاری از بیماری وقوع یابد بعلت حساسیت موجب تلفات بالا و انتشار سریع بیماری خواهد شد.

بیماری لمپی اسکین

Lumpy Skin Disease

اداره کل دامپزشکی استان سمنان

اداره بهداشت و مدیریت بیماری های دامی

اداره آموزش و ترویج

۱۳۹۳

[Http://www.semnan.ivo.ir](http://www.semnan.ivo.ir)

نشانه های بالینی

نشانه های بالینی از نامشخص تا شدید متغیر هستند حساسیت میزبان ، دز و راه تلقیح ویروس بر روی شدت بیماری اثر گذار هستند اغلب گوساله های جوان به فرم شدیدتری نسبت به گاوهای بالغ دچار می شوند .

تب $41/5 - 40$ درجه سانتیگراد ، ریزش آب از چشمها ، افزایش ترشحات بینی و حلق ، بی اشتها ، کاهش تولید شیر ، تاحدودی بیحالی و عدم تمایل به راه رفتن از علائم بارز بیماری محسوب می شوند. ندول های جلدی ایجاد می شود که ممکن است تمامی بدن را بپوشاند. سرو گردن ، پشت دستگاه تناسلی – پستان و پاها از محلهایی هستند که بیشترین درگیری را دارا می باشند. ضایعات روی پوزه – داخل منخرین – دهان و حلق توسعه می یابند ضایعات در ناحیه حنجره و نای و تمام دستگاه گوارش گسترش می یابد.

ترشحات بینی در ابتدا بصورت شفاف بوده و سپس چرکی می شوند و همچنین ریزش دائم بزاق – سرفه – خرخر کردن که در نتیجه با مشکلات تنفسی همراه است و التهاب مخاط و قرنیه چشم ها معمول است گاهی التهاب و تورم در پاها بین دو دست و دستگاه تناسلی ایجاد می گردد .

احتمال دارد ضایعات در پوست و ماهیچه های پاها با التهاب شدید پوست و چرکی شدن آنها همراه بوده که بشدت تحرک دام را کاهش می دهد وضعیت بدنی دامها تحت تاثیر قرار می گیرد لذا دامهایی که بهبود می یابند حتی برای مدت بیش از ۶ ماه از شرایط بدنی بسیارضعیفی برخوردار خواهند بود. میزان غذا در گاوها و تولید شیر کاهش

می یابد و حیوان لاغر می شود سقط جنین (بچه اندازی) و همچنین عقیم شدن موقت یا دائم در گاوهای ماده و نر مشاهده می شود تعداد کمی از حیوانات تلف می شوند ولی اغلب آنها به تدریج بهبود می یابند دوران بهبود چندین ماه به طول می انجامد و برخی زخم ها برای بهبود یک تا دوسال زمان می برند

درمان بیماری

درمان موثری برای بیماری لمپی اسکین وجود ندارد و معمولاً دامهای بیمار با انجام اقدامات حمایتی بهبود می یابند

راههای کنترل و پیش گیری از بیماری

- ✓ مدفون سازی بهداشتی دامهای تلف شده همراه با تولیدات دامی آلوده بمنظور از بین بردن منبع عفونت
- ✓ قرنطینه و کنترل تردهای دامی، تولیدات آنها در واحدهای آلوده و دارای پتانسیل آلودگی بمنظور جلوگیری از انتشار آلودگی
- ✓ آلودگی زدایی و ضدعفونی تجهیزات و ابزار و دیگر اقسام بیجان ، در راستای کاهش انتشار ویروس از دامداریهای آلوده
- ✓ کنترل پشه های ناقل در مراحل اولیه رخداد بیماری بوسیله سمپاشی بدن و جایگاه پرورش دام ، بمنظور تقلیل انتقال مکانیکی ویروس
- ✓ به حداقل رساندن تماس مستقیم یا غیرمستقیم دامهای حساس با گاوهای آلوده ، حشرات و اجسام بیجان که احتمال آلودگی آنها وجود دارد .
- ✓ شناسایی سریع دام های بیمار و اعمال اقدامات لازم
- ✓ مایه کوبی دام ها بر علیه بیماری با واکسن آبله گوسفندی در واحدهای دامداری آلوده و کانون های مجاور آنها با شعاع مناسب

دامدار گرامی در صورت مشاهده هر مورد مشکوک به بیماری مورد را سریعاً به ادارات دامپزشکی شهرستان گزارش نمایید